

“Felfedeztem, hogy a katolikusok olvassák a Bibliát”

Larissa, protestáns volt, és volt egy katolikus brazil barátja. Azt gondolta először, hogy majd a fiú megtér (és a fiú ugyanezt gondolta róla). Eljött egy pillanat, amikor a különbség megoldhatatlannak látszott. De a Google segített a problémában.

2022.09.12.

A családomban voltak evangélikusok és katolikusok is. Az édesapám családja evangélikus és az édesanyámé katolikus (de ezt csak a népszámláláskor jelölték be). Így anyai ágon a családom nem gyakorolt semmilyen vallást. Ennek eredményeként nem volt sok katolikus példa előttem és végül inkább az édesapám családjának példája hatott rám, akik vallásosak voltak. Elkezdtem templomba járni a nagynénéimmal, és amikor a család összejött, együtt imádkoztunk. 2010-ben amikor 18 éves voltam, megkeresztelkedtem a Presbiteriánus Egyházban Palman (Mallorca), de hamar átkerültem a baptista egyházba. Boldog és elégedett voltam a hitemmel addig, míg 2012-ben elkezdtem járni Daniloval, a mostani férjemmel.

Danilo katolikus volt, én pedig protestáns. Eleinte ez nem okozott problémát, mert nagyon jól

megértettük egymást, és én biztos voltam abban, hogy ő át fog térni a protestantizmusra. Viszont nem vettem észre, hogy ő abban reménykedett, hogy én leszek katolikus.

Idővel előjöttek a nehézségek, mert én is mindig komolyan vettem a lelki életemet és Danilo is. Mivel én is nagyon elkötelezett voltam az Egyházamban, és ő is a sajátjában, úgy döntöttünk, hogy szakítunk a vallási összeegyeztethetetlenség miatt. Nem tudtunk megegyezni abban, hogy milyen vallásban nevelnénk a gyermekeinket.

Nagyjából négy hónapig voltunk külön, de 2014 végén ismét együttjártunk. Hamarosan azonban ugyanaz volt a probléma, mivel ugyanazok a meggyőződéseink maradtak mindkettőnknek.

2015 elején vett fordulatot a történet. Néhány nap pihenést ütemeztem be

egy intenzív időszak, az egyetemi tanulmányaim befejezése után, és egy nap az interneten böngésztem, és egy ilyen Google-linkre találtam: Egy volt baptista útja a katolicizmushoz. Rákattintottam és elkezdtem olvasni. Fabio Salgado története volt, aki filozófiát tanult és nagyon mély intellektuális életet él. Protestáns családból származik és soha nem találkozott a katolicizmussal. Egy nap elhatározta, hogy tanulmányozza a kereszténység történetét a kezdetektől, hogy megtalálja az igazságot. Két év alapos kutatás után arra a következtetésre jutott, hogy a Katolikus Egyház a valódi eredeti egyház.

Arról is beszélt, hogy volt egy protestáns barátnője, és ő már megtért, de a lány még mindig protestáns volt. A cikk végén megadta az email címét és elhatároztam, hogy írok neki. Leginkább az érdekelt, hogyan

alakult a kapcsolata a protestáns barátnőjével, mivel én is ugyanolyan helyzetben voltam.

Elküldtem az emailt és meglepetésemre, másnap választ kaptam. Elkezdtünk rendszeresen beszélgetni és röviden összefoglalva katekizált engem. Aztán Fabion keresztül találkoztam Paulo Ricardo atyával és elkezdtem nézni a videóit. Megismerkedtem Scott Hahn könyveivel is, aki presbiteriánus lelkészből lett katolikus. Az egyik legismertebb könyve: Minden érv Rómába vezet, amely a megtérés történetéről szól. Valójában Danilotól megkaptam ezt a könyvet a szakításunk előtt, de akkor nem voltam kész rá, hogy elolvassam.

Fabio mondta nekem, hogy első lépésként jó lenne elolvasni ezt a könyvet Scott Hahntól. Amikor elkezdtünk beszélni, nekem még nem volt szándékomban áttérni a

katolikus vallásra. Csak azt akartam tudni, hogyan kezeljem a saját kapcsolatomat. Úgy döntöttem, hogy nem veszíthetek azzal, ha többet tudok a katolicizmusról és elolvasom ezeket a könyveket, mert ezek még erősíthetik is az álláspontomat.

A következő három hónapban Scott Hahn több könyvét is elolvastam, a Minden érv Rómába vezet, a Bárány vacsorája és az Üdvözlégy, Úrnőnk! címűeket. Paulo Ricardo atya előadásain is részt vettem. Ebben az időszakban, amelyben sokat gondolkodtam, semmit nem mondtam erről Danilonak.

Minél többet megtudtam, annál inkább rájöttem, hogy a katolikusok nem olyan tudatlanok, ahogy én azt gondoltam. Felfedeztem, hogy olvassák a Bibliát, és hogy minden tanításuknak, bár én nem értettem nagyon jól, értelmes magyarázata volt. Azt is megértettem, hogy nem

csak a Biblia olvasása a fontos,
hanem a helyes értelmezése is.
Idővel el kellett ismernem, hogy ez
egy olyan Egyház hivatalos
értelmezése volt, amely több mint
2000 éve létezik. Láttam, hogy az
Egyház a többinél régebb óta létező
intézmény, és túlélte tragikus
időszakokat a történelemben,
ugyanakkor mindig hűséges volt
tanításában a hit és erkölcs terén. Az
Egyház minden ellenére soha nem
ingott meg a tanításában, és ez
következetes egységet mutat.

Három hónap tanulás után
elhatároztam, hogy mindent
elmondok Danilonak, hogy mi
történik velem, de azt kértem tőle,
hogy amennyire lehet, kezelje
diszkréten ezt.

Nehéz időszak volt számomra, mert
tényleg az igazságot akartam követni.
Ezért kértem Istent, hogy ne hagyja,
hogy az érzelmeim becsapjanak, és

biztosítson arról, hogy tényleg jó úton vagyok. Nagyon óvatos voltam, hogy ne Danilo befolyásoljon, mert biztos akartam lenni abban, hogy mindezt csak Istenért teszem. Arra is megkértem Danilot, hogy hívogasson, hogy menjek misére vagy már egyházi programra.

Mindez 2015-ben történt, és ez az év összességében nagyon nehéz volt számomra, mert már nem éreztem magam otthon a saját egyházamban, de még a Katolikus Egyházban sem. Az év végére biztos voltam benne, hogy nincs visszaút, és a helyes irány az, hogy katolikus leszek.

2015 azért is fontos volt, mert sok gyakorló katolikussal találkoztam, ami lényeges pont volt, mert addig nem láttam jó katolikus példákat. Ugyanebben az évben Danilo elköltözött Palmaról, és ez jól jött nekem, mert még mindig attól

féltem, hogy túlságosan ő befolyásol engem.

Elkezdtem lelki vezetőért imádkozni. Aztán 2016 februárjában egy nagybőjt előtti lelkigyakorlaton találkoztam egy karmelita szerzetessel, aki 100 fokos melegben is viselte a habitust. Beszélgetni kezdtünk és azonnal megértettük egymást. Megkérdeztem tőle, hogy egy szerzetes lehet-e lelki vezető, vagy ezt csak pap végezheti-e, és azt mondta, hogy megpróbál nekem segíteni.

Még nem mondtam el neki a teljes történetemet, amikor ő már elmesélte nekem, hogy mielőtt szerzetes lett, evangélikus volt. Abban a pillanatban éreztem, hogy Isten mennyire szeret, és a szemem könnyes lett. Olyan volt, mintha Isten megerősített volna, hogy jó úton vagyok.

Elkezdődött a lelki vezetés, de két hónapon belül áthelyezték São Pauloba. Elköltözése előtt azonban azt tanácsolta nekem, hogy iratkozzak be katekizmusra, és a gondviselésnek köszönhetően nagyon jó oktatót kaptam, aki sokat segített. Mivel a Presbiteriánus Egyházban lettem megkeresztelve, és a Katolikus Egyház érvényesnek tekinti ezt a keresztséget, csak hitvallást kellett tennem és megkaptam az Eucharishtiát és a bérmlást.

Nagyon szép és megható esemény volt. Miután megvallottam a hitet, a püspök gratulált nekem és én úgy éreztem, hogy hazaérkeztem az Egyházba. Ma már elmondhatom, hogy a Katolikus Egyház lelki gazdagsága olyan belső békét nyújtott, amit azelőtt sosem éreztem. Hihetetlen érzés egy olyan Egyház történetéhez tartozni, amely már ilyen hosszú ideje létezik.

Megtanultam, hogy csak azt tudjuk igazán szeretni, amit ismerünk, és ehhez az akaratunk is szükséges. Ismernünk kell az Egyház tanításának alapjait ahhoz, hogy szeressük. Én bizonyíthatom, hogy megéri!

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hu-hu/article/felfedeztem-hogy-a-
katolikusok-olvassak-a-bibliat/](https://opusdei.org/hu-hu/article/felfedeztem-hogy-a-katolikusok-olvassak-a-bibliat/)
(2026.03.16.)